

Dertil har De i for mange Aar vist Partiet en sjælden og ganske uegennyttig Interesse. Men — Direktør Zaun — jeg maa en Gang for alle paa det bestemteste protestere mod disse gentagne Forsøg paa at paanøde Ministeriet Deres politiske Raad. De maa dog selv kunne indse, at det ikke gaar an ... ja at det er ganske upassende.“

Direktør Zaun saae atter ned i sin Hat og sagde:

„Som De maaske endnu erindrer, modtog jeg engang et meget venligt Brev fra Dem. De takkede mig for en Henstilling, jeg havde tilladt mig ... det var i Anledning af Lovforslaget om den udvidede Kødkontrol. De var endogsaa saa elskværdig at sige mig, at mine Meddelelser om Indretningen af de argentinske Slagterier paa flere Punkter havde haft afgørende Indflydelse paa Forslagets endelige Affattelse. Jeg har derfor troet ... jeg indrømmer, det er meget dristigt ... men jeg har altsaa ment ... havde altsaa haabet at have en lille Smule Berettigelse til at henvende mig personlig til Dem i denne Sag, der ligger saa mange af Partiet overordenlig stærkt paa Sinde.“

Tyrstrup sad træt tilbagelænet og førte igen sin massive Haand nedover Ansigtet, mens han holdt Øjnene lukkede.

„Hvad har De i Grunden imod Provst Broberg?“ spurgte han derpaa. „De maa jo kunne huske ham fra den Tid, han sad i Folketinget. Han var altid en trofast Partifælle og en af Tingets livligste Talere.“

„Undskyld! Provstens Person har jeg ikke indladt mig